

bemyndigelsen i stk. 5. En sådan dispensation kunne eksempelvis blive aktuel såfremt en netbevilingshaver opgav eller mistede sin bevilling til netdrift, men ikke ønskede at afhænde sine net. Af hensyn til forsyningsikkerheden ville det i en sådan situation være nødvendigt at give bevilling til en virksomhed, der ikke ejede de pågældende net.

Til § 52

Bevillinger gives for mindst 20 år til virksomhed med fysiske anlæg. Bevillingsperioden for den systemansvarlige virksomhed gives for 20 år og for forsyningspligtselskaber for 5 år. § 52 giver mulighed for, at der 5 år efter udstedelsen af en bevilling og med et varsel på 1 år kan fastsættes nye krav i en bevilling. Varslet skal i givet fald fremsættes 4 år efter udstedelsen. Der kan kun stilles sådanne nye vilkår, som har hjemmel i loven.

Til § 53

Bestemmelserne om at bevillinger er undtaget for retsforfølgning og kun kan overdrages til andre efter godkendelse fra ministeren, er en videreførelse af eksisterende bestemmelser, som forsat skønnes at være nødvendige.

Efter bestemmelsen i stk. 2 skal de kollektive elforsyningsvirksomheders vedtægter og ændringer i disse godkendes af miljø- og energiministeren. Bestemmelsen vil ikke få betydning i forhold til kommuner, der varetager netvirksomhed i medfør af § 4, stk. 1, 1. pkt., idet reguleringen af styrelsen af kommuner findes i den kommunale styrelseslovgivning.

Til § 54

Bestemmelsen indeholder regler om, at retten i tilfælde af gentagne overtrædelser af loven eller ved afgivelse af urigtige oplysninger ved ansøgning, kan inddrage en bevilling. Miljø- og energiministeren kan i tilfælde af konkurs eller betalingsstandsning inddrage en bevilling. Der skal således være tale om tungtvejende grunde til at inddrage en bevilling.

Ministeren kan dog efter stk. 2 vælge i stedet at give bevillingshaveren et påbud om at overholde forpligtelser efter loven eller bevillingen. Retten kan beslutte, at overtrædelse af et sådant påbud kan medføre inddragelse af bevillingen.

Til kapitel 9

Miljøvenlig elproduktion

Til § 55

Miljøvenlig elproduktion

Den foreslåede bestemmelse definerer begrebet VE-elektricitet. Miljø- og energiministeren kan i medfør af bestemmelserne i §§ 59 og 60 bl.a. fastsætte regler om afregning for VE-elektricitet og om tildeling af VE-beviser til producenter af VE-elektricitet.

Det fremgår af stk. 1, at definitionen af VE-elektricitet omfatter elektricitet, der fremstilles ved vindkraft, biomasse, herunder biogas, solenergi og bølgeenergi samt på vandkraftanlæg under 10 MW. Affald er ikke omfattet af begrebet biomasse.

Ministeren kan i medfør af stk. 2 fastsætte regler om den nærmere afgrænsning af de forskellige former for VE-elektricitet. Der forventes bl.a. fastsat regler, der afgrænser biomasse fra affald. Disse regler vil tage udgangspunkt i definitionen af de former for biomasse, der i henhold til bekendtgørelse nr. 798 af 23. oktober 1997 om tilskud til elproduktion kan opnå elproduktionstilskud på 17 øre pr. kWh. Afgrænsningen af VE-elektricitet til at omfatte elektricitet fra vandkraftanlæg på under 10 MW indebærer, at elektricitet fra store vandkraftanlæg ikke er berettiget til at modtage VE-beviser. Såfremt det viser sig, at visse vandkraftanlæg på 10 MW og derunder er konkurrencedygtige i forhold til elektricitet produceret her i landet ved traditionelle energiformer, som f.eks. naturgas, vil der kunne fastsættes regler om, at grænsen på 10 MW skal sænkes.

Miljø- og energiministeren kan i medfør af stk. 2 endvidere fastsætte regler om, at andre energikilder og teknologier, end de i stk. 1 nævnte, skal være omfattet af begrebet VE-elektricitet. Denne bemyndigelse forudsættes anvendt i forhold til teknologier, der på nuværende tidspunkt ikke er fuldt udviklede.

Generel prioritering af miljøvenlig elproduktion

Til § 56

Samproduktion af el og varme og anvendelsen af vedvarende energi i forsyningen har stor betydning for energipolitikken. Omstillingen af fjernvarmeværker til kraftvarme og den øgede anvendelse af vedvarende energi er det væsentligste virkemiddel til at opnå en reduktion af miljøbelastningen fra energiproduktionen. Mængden af elproduktionen ved kraftvarme og nogle former for vedvarende energi, f.eks. vindkraft, er imidlertid forholdsvis vanskelig at regulere i forhold til efterspørgslen, da produktionens for-